

Arrest

nr. 339 999 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. DE WOLF.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 14 september 2020, diende op 2 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 9 mei 2023 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 26 januari 2024 vernietigd door de Raad (RvV 26 januari 2024, nr. X).

1.3. Op 26 juli 2024 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 29 juli 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 02/10/2020

Overdracht CGVS: 28/01/2021

U werd een eerste keer gehoord op het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder CGVS) op 15 februari 2023 van 13u44 tot 17u02 bijgestaan door een tolk Somali. Uw advocaat mr. Baudot Caroline loco mr. De Wolf Pascaline was gedurende het ganse persoonlijk onderhoud aanwezig. U werd een tweede keer gehoord op het CGVS op 4 juni 2024 van 13u56 tot 16u30 bijgestaan door een tolk Somali. Uw advocaat mr. Hzaine Mariama loco mr. De Wolf Pascaline was gedurende het ganse persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren en getogen op [...] januari 1977 te Merca, Lower Shabelle en de Somalische nationaliteit te bezitten. U bent religieus moslim en behoort tot de clan Murursade. U volgde onderwijs tot de 7de graad tot de regering viel in 1990. Uw vader stierf aan een ziekte waarna u bij uw moeder bleef en haar hielp in haar handel met mais op de markt. Sinds 2018 had u een klein winkeltje waar u thee en suiker verkocht op de markt van Merca. U trouwde in 2002 met O.M.J. en samen hebben jullie 10 kinderen gekregen. Uw echtgenoot was niet vaak aanwezig in Merca gezien hij aan landbouw deed op velden in de nabijheid van Kurtunwarey die hij huurde. Elke 6 maanden diende uw echtgenoot zakat te betalen aan Al Shabaab voor zijn graafmachine. Omwille van de droogtes in 2016 en 2017 had uw echtgenoot te weinig geteeld en had hij te weinig geld om de zakat te kunnen betalen. Uw echtgenoot werd daarop telkens bedreigd door Al Shabaab waarop u hem zei niet meer bij jullie thuis langs te komen. Op een avond kwam uw echtgenoot toch terug thuis en de kinderen hoorden hem binnenkomen waarna Al Shabaab een bom gooide naar uw huis waarbij uw moeder is overleden, u gewond werd en u uw ongeboren kind verloor. U werd daarop verzorgd in het ziekenhuis. Uw echtgenoot was sindsdien spoorloos. U werd telefonisch gecontacteerd door Al Shabaab die u vroegen waar uw echtgenoot zich bevond wat u niet wist. U werd nadien door Al Shabaab gecontacteerd aan uw winkeltje en er werd u gezegd dat u met een van hen moest trouwen. U moest zich gaan aanmelden in Jilib Merca. U vertrok daarop uit Merca in augustus 2020 met bestemming Nairobi, Kenia. U verliet Kenia op 14 september 2020 en via een aantal onbekende landen kwam u op dezelfde dag aan in België. U diende hier op 2 oktober 2020 een verzoek tot internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek diende u uw Somalische identiteitskaart, een medische attest genitale verminking en een medische attest vaststelling littekens in. Op 9 mei 2023 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw recente herkomst uit de stad Merca te Lower Shabelle. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV). U diende ter zitting drie fiscale attesten van bijdragen, schoolattesten van uw kinderen en een attest van de plaatselijke rechtbank in ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming. De RvV vernietigde in haar arrest van 26 januari 2024 de beslissing van het CGVS. U werd daarop opnieuw uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Er dient opgemerkt dat u de aanslag op uw echtgenoot en het gedwongen huwelijk als gevolg van zijn verdwijning niet geloofwaardig heeft weten te maken.

U verklaarde dat uw man een landbouwer was, dat hem om 'zakat' werd gevraagd en dit steeds had geweigerd, dat hij bang was en niet meer naar huis kwam, dat hij op een nacht terugkwam en er een bom naar uw huis werd gegooid waarbij uw moeder is overleden en u gewond raakte en u uw ongeboren kind verloor. U stelde verder dat uw echtgenoot die nacht is gevlucht en u hem niet meer terugzag, dat u na uw herstel van uw verwondingen een winkeltje opende in de stad met behulp van uw broers en zussen, dat mensen van Al Shabaab daar naar u toekwamen en ze u wilden uithuwelijken waarna u Somalië heeft verlaten (CGVS vragenlijst d.d. 6-1-2021 punt 3.5).

Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud (d.d. 15/02/2023) werd gevraagd naar uw fysieke letsels verklaarde u spontaan dat uw echtgenoot landbouwer was en er steeds om de 6 maanden zakat moest betaald worden,

dat hij dat vroeger wel betaalde, maar begon te twijfelen, dat u hem zelf heeft gevraagd om te betalen, dat hij ruzie kreeg met hen (Al Shabaab nvdr.), dat hem werd gezegd snel te betalen om niet in de problemen te komen, dat uw man terug in de stad kwam en hij werd aangevallen met een bom (notities persoonlijk onderhoud d.d. 15 februari 2023 p 12 [verder NPO1]. U gaf verder aan dat mensen van Al Shabaab naar uw echtgenoot vroegen bij u, dat u hen zei dat u niet weet waar uw echtgenoot is en dat u dan gezegd werd dat ze u zouden uithuwelijken (NPO1 p 13).

Er dient hierbij reeds opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd betreffende het betalen van zakat of belastingen wat de oorzaak is van de door u geopperde problemen waarbij u in 2021, in het kader van uw interview voor de DVZ, verklaarde dat uw echtgenoot steeds weigerde om zakat te betalen om 2 jaar later in 2023 aan te geven dat hij halfjaarlijks zakat diende te betalen en hij dat vroeger wel betaalde (CGVS vragenlijst d.d. 6-1-2021, punt 3.5). Deze vaststelling brengt de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende de problemen met Al Shabaab omwille van het niet betalen van belastingen reeds ernstig aan het wankelen.

Bevraagd naar de reden waarom uw man plotseling geen zakat meer wou betalen, stelde u dat dit was omwille van de droogte, dat hij daardoor niet genoeg gewassen had gekweekt en hij geen geld genoeg had (NPO1 p 15). U daarop voorgeworpen dat uw man niet de enige boer was die toen moeite had met betalen – omwille van de lagere productie nvdr. – en u gevraagd of er geen mogelijkheid was om te onderhandelen met de mensen die zakat vragen, vroeg u – de vraag enigszins ontwijkend - met wie hij zou onderhandelen (NPO1 p 15). U voorgeworpen dat het toch niet de eerste keer was dat hij zakat moest betalen, gaf u aan dat hij telkens bedreigd werd tot u tegen hem zei om niet meer bij u thuis langs te komen (NPO1 p 16). Gevraagd of u nog in contact was met uw man toen hij onderweg was naar u stelde u van niet en gevraagd wanneer u hem voor het laatst heeft gesproken, gaf u aan dat dit was toen hij de laatste keer bij jullie is geweest (NPO1 p 16) waarna u preciseerde dat dit in 2017 was. U daarop gevraagd of u uw man dan 3 jaar niet heeft gezien, bevestigde u dit en stelde u dat u hem al meer dan 3 jaar niet had gezien (NPO1 p 17).

Dat u enerzijds verklaart dat uw echtgenoot problemen kreeg met Al Shabaab wegens het niet betalen van zakat als gevolg van de droogte begin 2017, maar u anderzijds aangeeft dat u en uw gezinsleden het slachtoffer zijn geworden van een bomaanslag op uw huis uitgevoerd door Al Shabaab waarbij uw echtgenoot pas in 2020 werd gevisieerd omwille van het niet betalen van zakat meer dan 3 jaar na deze droogte is niet aannemelijk en tast de geloofwaardigheid van de door u geopperde problemen met Al Shabaab verder aan.

Er dient daarbij nog opgemerkt dat de velden waar uw man beweerdelijk heeft gewerkt zich ten noorden van Kurtunwarey zouden bevinden op een behoorlijke afstand van ruim 60 kilometer en er hoegenaamd niet kan ingezien worden dat Al Shabaab niet eerder de mogelijkheid zou gevonden hebben om uw echtgenoot aan te vallen, maar ze pas een aanslag plegen als hij na 3 jaar nog eens naar huis gaat in de stad Merca die overigens niet gecontroleerd wordt door Al Shabaab zoals u zelf aangaf (NPO1 p 18). Gevraagd waarom ze uw man niet buiten de stad zouden hebben meegenomen en doodgeschoten, gaf u weinig overtuigend aan dat ze misschien aan het wachten waren op het moment dat hij binnenstapte wat hoegenaamd niet weet te overtuigen.

Daarbij dient eveneens vermeld dat, toen u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd bevraagd naar de werkzaamheden van uw echtgenoot, u verklaarde dat hij tijdens Jilaal (december tot maart nvdr.) terug thuis kwam , maar hij voor de rest weg was om te werken in de velden (NPO1 p 7 en NPO2 p 9) waarbij u opnieuw tegenstrijdige verklaringen aflegt betreffende de aanwezigheid van uw echtgenoot.

Gevraagd om de gebeurtenissen van die avond eens in detail te vertellen, verklaarde u weinig overtuigend dat u bewusteloos was en u de dag nadien wakker werd. U gaf echter oorspronkelijk aan dat uw man gevlucht was (CGVS vragenlijst d.d. 6-1-2021 punt 3.5) terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud tegenstrijdig aan uw eerdere verklaringen verklaarde niets van hem te hebben gehoord en u niet weet of uw man nog leeft (NPO1 p 16). U verklaarde voorts dat hij bij u thuis binnenkwam en u de kinderen hoorde zeggen dat papa daar was en u toen een knal hoorde (NPO1 p 17). Er kan enkel vastgesteld worden dat u slechts zeer vage, uiterst beperkte en ook tegenstrijdige verklaringen weet af te leggen over de beweerde gebeurtenissen wat de geloofwaardigheid ervan verder en fundamenteel aantast.

Er dient daarbij tevens vermeld dat wat betreft het medische attest ‘constat de lésions’ opgesteld door dr. M.K. op 29 juni 2021 er te lezen valt dat er bij u brandwonden werden vastgesteld op de linkerarmen, de rechterarmen en de linkerdij. U gaf aan dat u deze heeft opgelopen toen u gewond raakte nadat uw echtgenoot te Merca werd aangevallen met een bom (NPO1 p 12).

Het dient vastgesteld dat dit attest geen bewijs vormt voor het door u geopperde asielrelaas. Immers, een medische vaststelling kan geen uitspraak doen over de precieze oorzaak van deze letsels, de plaats en het

precieze tijdstip waarop deze opgelopen zijn, noch over de omstandigheden waarin deze letsels opgelopen zijn. Gezien de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, niet geloofwaardig worden bevonden, kan dit door u neergelegd medisch attest dan ook niet opgevat worden als een bewijs voor het door u geopperde asielaanvraag.

Toen u bevraagd werd naar uw reisroute die u aflegde om Somalië te verlaten, verklaarde u dat u vertrok met de auto via Bulo Mareer, dat u kleine dorpjes tegenkwam onderweg, dat u via Jillib en Afmadow heeft gereisd en zo verder naar Dhobley (een Somalische stad aan de grens met Kenia nvdr.) om de vluchtelingenkampen van Dadaab te Kenia te bereiken, dat jullie vaak 's nachts reisden, dat u een niqab droeg, dat jullie ook checkpoints tegenkwamen van Al Shabaab en u schrik had van hen, maar ze enkel jonge mannen selecteren en geld vragen aan de chauffeur (NPO1 p 13 en 14) waarbij u overigens realistische en geloofwaardige verklaringen aflegt wat betreft de door u afgelegde reisroute van Merca naar Kenia. U gevraagd of u diende uit te stappen toen u werd tegengehouden door Al Shabaab, verklaarde u dat de hele omgeving wordt gecontroleerd door Al Shabaab en er daar geen overheid aanwezig is. U daarop voorgeworpen dat u verklaarde te vluchten voor Al Shabaab, maar u wel door het gebied reist dat door hen gecontroleerd wordt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) en gevraagd naar een verklaring of reden daarvoor, verklaarde u dat diegene die u opbelden in Merca waren en Al Shabaab u daar – te Jillib gelegen in Middle Juba - niet kent en dat indien ze wisten dat u aan het reizen was, ze al hadden gebeld naar hen (NPO1 p 14) wat niet weet te overtuigen en de geloofwaardigheid van uw beweerdde problemen met Al Shabaab verder aantast. Op basis van publiek beschikbare informatie aangebracht door Mary Harper, een Britse Somalië-expert werkzaam voor de BBC, kan vastgesteld worden dat Al Shabaab beschikt over een uitgebreid netwerk van informanten en spionnen genaamd Amniyat dat bijzonder efficiënt is in het opsporen van doelwitten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Uw verklaring dat de leden van Al Shabaab te Jillib niet op de hoogte waren gebracht door de leden van Al Shabaab te Merca blijkt geen ondersteuning te vinden in objectieve en publiek toegankelijke bronnen.

Rekening houdend met bovenstaande informatie kan, indien u werkelijk een gegronde vrees heeft voor Al Shabaab, hoegenaamd niet ingezien worden dat u, in een poging om het land te verlaten en aan hen te ontkomen, via de de facto hoofdstad van Al Shabaab, namelijk Jillib te Middle Juba, zou reizen.

Rekening houdend met bovenstaande vaststellingen heeft u uw problemen met Al Shabaab als gevolg van het niet betalen van zakat niet geloofwaardig weten te maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen.

Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk

of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians(20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontpofte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon

Er dient opgemerkt dat u over een stabiel en ondersteunend sociaal netwerk beschikt te Merca.

U ging op 9 juni 2023 bij de RvV in beroep tegen de beslissing van het CGVS dat er geen geloof kon gehecht worden aan uw recente herkomst uit Merca, Lower Shabelle. Ter staving van uw beroepsprocedure diende u verschillende documenten in (aanwezig in het administratief dossier) waarna de RvV de beslissing van het CGVS vernietigde en het dossier terugzond voor verder onderzoek. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd de stand van uw asielpcedure aan u meegedeeld ter verduidelijking waarna er u werd gevraagd of u nog weet welke documenten u aan de rechtbank had overgemaakt waarop u dit perfect kon meedelen, namelijk schooldiploma's van uw kinderen, betalingsbewijzen van belastingen voor uw winkel en een attest van de rechtbank van Merca dat aantoonde dat u in Merca bent geboren en daar steeds heeft verbleven tot aan uw vertrek (CGVS notities persoonlijk onderhoud d.d. 4 juni 2024 p 4 [verder NPO2]).

Gevraagd welke stappen u heeft gezet om deze documenten te verkrijgen, gaf u aan dat uw advocaat na de negatieve beslissing vroeg om bewijzen van uw herkomst uit Merca en deze documenten naar u werden toegestuurd. Dieper ingaand op het verkrijgen van deze documenten verklaarde u dat u eerst uw zus heeft gecontacteerd, dat uw zus naar de school is gegaan om de diploma's van uw kinderen te verkrijgen, dat de documenten eerst via gmail werden verstuurd naar A., een buurjongen die benzine verkoopt te Merca, en hij

deze dan later met de auto naar Hamer (een alternatieve naam voor Mogadishu nvdr.) heeft gebracht en hij deze documenten vanuit Mogadishu met de post werden opgestuurd (NPO2 p 4 en 5).

Bovenstaande indachtig dient vastgesteld dat u na 4 jaar verblijf in België nog steeds en zeer vlot kan beschikken over een sociaal netwerk in Merca die de mogelijkheid heeft om officiële documenten op korte termijn voor u te bemachtigen en deze originele stukken ook naar u op te sturen via postdiensten.

Bevraagd met wie u nog contact heeft in Somalië, verklaarde u dat u nog contact heeft met uw halfzus waar uw kinderen verblijven en met uw broers en zussen in de Verenigde Staten (NPO1 p 9). Bevraagd met wie u nog allemaal contact heeft in Merca met uitzondering van uw halfzus, gaf u aan wel contact te hebben met uw kinderen, kennissen, vrienden en verwanten (NPO2 p 5 en 6). Gevraagd waar u het met uw kennissen te Merca over had toen u de laatste keer contact had, stelde u dat ze u begroeten en vragen hoe het met u gaat, vragen wanneer de kinderen naar u kunnen komen en u vroegen naar uw zieke dochter (NPO2 p 6) waaruit blijkt dat deze contacten recent zijn. Het medisch rapport betreffende de hospitalisatie van uw dochter S. dat u overhandigde is immers gedateerd op 8 juli 2023 (zie administratief dossier).

U vermeldde in het eerste persoonlijk onderhoud dat u de leden van uw clan Murursade te Merca kent (NPO1 p 10). Toen u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u nog contact heeft met mensen van uw clan te Merca, verklaarde u dat u ze wel kent, maar geen reden heeft om ze te contacteren. U voegde uiterst verrassend toe dat ze enkel tussen komen als er een probleem is, maar u geen problemen heeft gekend waarbij hun tussenkomst nodig was (NPO2 p 7) waaruit logischerwijze afgeleid kan worden dat indien u wel problemen zou hebben gekend u beroep kon doen op hun tussenkomst. Bijgevolg mag er redelijkerwijze aangenomen worden dat u in een geval van terugkeer naar Merca beroep zou kunnen doen op uw clan Murursade te Merca in geval van problemen.

Dieper ingaand op uw familie in de VS gaf u aan dat u met hen contact heeft, dat ze geld sturen naar uw kinderen, dat ze uw dochter hielpen om in het ziekenhuis een operatie te ondergaan (NPO2 p 7) en dat uw zus (dewelke in de VS woont) u elke maand 100 dollar opstuurde om uw winkeltje financieel te ondersteunen (NPO2 p 9 en 10). Wat betreft de door u overhandigde belastingattesten verklaarde u dat u een kiosk had, gemaakt van golfplaten, dat u elke maand 6 dollar diende te betalen aan de belastingontvanger die langskwam, dat het bedrag steeds hetzelfde is, maar de wisselkoers van de dollar soms verandert en dat als je betaalt je een ticket krijgt als bewijs (NPO2 p 10 en 11).

Er dient hierbij vastgesteld dat u in Merca financieel ondersteund werd door uw familie in de VS om uw winkel uit te baten, dat u steevast uw maandelijks belasting van 6 dollar wist te betalen, dat u ook goed op de hoogte bent van de wisselende koerswaarde van de dollar en dus een zeker financiële intelligentie bezit en dat uw familie uw kinderen daar nog steeds financieel ondersteunt. Bijgevolg kan enkel vastgesteld worden dat u geen financiële problemen heeft gekend in Merca en u beroep kon doen op financiële ondersteuning door uw familie ook wanneer u reeds lange tijd Merca had verlaten.

Bovenstaande blijkt verder ook uit uw verklaringen aangaande de schoolattesten die u overhandigde aan de RvV. U verklaarde dat de schoolattesten gevraagd zijn geweest aan de directeur van de school en zijn afgeleverd, dat uw andere kinderen – volgens uw verklaringen heeft u in totaal 10 kinderen (DVZ verklaring d.d. 6 januari 2021 punt 16) – zowel naar de Koranschool als naar een privéschool gaan om Somalisch, wiskunde en Engels te leren, dat ze later naar een gewone school zullen worden gestuurd in een klas op maat van hun evaluaties. Gevraagd hoe u dat kon betalen, stelde u dat u in 2014 2 kinderen naar school had gestuurd en u korting kreeg bij de inschrijving van uw andere kinderen en u voor de 2 eerste 10 dollar betaalde, maar dit later gratis werd gezien een organisatie de lonen van de leerkrachten op zich nam (NPO2 p 12).

Er kan hierbij enkel vastgesteld worden dat u uw kinderen privaat onderwijs kon en kan aanbieden te Merca wat getuigt van financiële capaciteiten om uw kinderen naar school te sturen.

Bevraagd naar het medisch rapport gaf u aan dat het naar u werd opgestuurd, dat uw dochter een tumor heeft, dat ze nog steeds ziek is en medicatie neemt en tijdens de regels veel bloed verliest. Gevraagd waarom uw dochter naar Mogadishu moet gaan om medische zorgen te krijgen, gaf u mee dat er in Merca geen medisch scantoestel aanwezig is. Gevraagd waar uw dochter toen verbleef, verklaarde u dat ze in Madino – een wijk van Mogadishu nvdr. – verbleef bij de dochter van een buurvrouw uit Merca die op heden in Mogadishu woont en uw dochter na de medische checkup werd teruggebracht naar Merca (NPO2 p 13).

Er kan enkel vastgesteld worden dat uw dochter in Merca in de mogelijkheid is om zonder problemen naar Mogadishu te gaan om een medisch onderzoek te ondergaan, daarbij de mogelijkheid heeft om bij familieleden van uw buurvrouw te Merca te overnachten en zonder problemen terug te keren wat wijst op voldoende toegang tot medische zorgen in een Somalische context.

Er mag daarbij redelijkerwijze van uitgegaan worden dat indien u zou moeten terugkeren naar Merca u ook toegang heeft tot deze vorm van medische zorgen.

Rekening houdend met bovenstaande vaststellingen kan enkel vastgesteld worden dat u tot op heden over een stabiel en ondersteunend sociaal netwerk beschikt te Merca waarbij u toegang heeft tot medisch zorg, financiële ondersteuning en onderwijs voor uw kinderen.

De vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon kan daarbij negatief beantwoord worden gezien uw persoonlijke omstandigheden te Merca in een geval van terugkeer u kunnen behoeden voor situaties van verregaande deprivatie dewelke de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle gevoelig kunnen verhogen.

Wat betreft de door u ingediende identiteitskaart dient opgemerkt dat het CGVS niet twijfelt aan uw Somalische nationaliteit, noch aan uw herkomst uit Merca, maar deze identiteitskaart niet van deze aard is dat ze de ongeloofwaardig bevonden problemen met Al Shabaab weet te wijzigen.

Wat betreft het medisch certificaat inzake uw besnijdenis valt te lezen dat u genitale verminking type 2 heeft ondergaan. Gevraagd wat u met dit attest wou aantonen, gaf u aan dat u het niet weet en dit in uw map stak (NPO1 p 12). Er kan enkel vastgesteld worden dat u genitale verminking heeft ondergaan. Dit attest weet echter de ongeloofwaardig bevonden problemen met Al Shabaab niet te wijzigen.

Wat betreft de door u, ter zitting, neergelegde documenten (fiscale attesten bijdragen, schoolattesten van kinderen, attest van de plaatselijke rechtbank en een medisch attest aangaande uw dochter), dient opgemerkt dat deze attesten enkel uw herkomst uit Merca weten te ondersteunen, maar voor het overige de hierboven gedane vaststellingen niet weten te wijzigen.

Wat betreft de opmerkingen van uw advocaat aan het einde van het tweede persoonlijk onderhoud dient volgende vermeld. Uw advocaat verklaarde dat het voor u zeer riskant is om terug te keren naar Somalië gezien er een grote kans is dat u opnieuw geïdendeerd zal worden door Al Shabaab, dat u goed heeft meegewerkt en voldoende informatie heeft overgemaakt over uw herkomst waardoor daar geen twijfel meer kan over bestaan en dat u een kwetsbaar profiel heeft als alleenstaande vrouw (NPO2 p 15).

Er dient daarbij opgekoort dat u uw beweerde problemen met Al Shabaab hoegenaamd niet geloofwaardig heeft weten te maken waardoor de opmerking van uw advocaat dat u opnieuw geïdendeerd zal worden door Al Shabaab in geval van een terugkeer niet kan worden bijgetreden. Voorts dient opgemerkt dat er niet getwijfeld wordt aan uw herkomst uit Merca wat u voldoende heeft aangetoond doorheen uw verklaringen en de stukken die u ter staving heeft aangebracht. Ten slotte dient opgemerkt dat u hoegenaamd geen kwetsbaar profiel heeft weten geloofwaardig te maken zoals hierboven reeds uitvoerig werd aangetoond. Daarbij dient ook nog opgemerkt dat gezien er geen geloof kan gehecht worden aan de door u geopperde problemen met Al Shabaab er ook geen geloof kan gehecht worden aan de verdwijning van uw echtgenoot. Bijgevolg blijft het CGVS volkomen in het ongewisse aangaande de aanwezigheid van een echtgenoot te Merca of Somalië en biedt u geen duidelijk zicht op uw gezinssituatie te Somalië waardoor de opmerking van uw advocaat dat u een alleenstaande vrouw bent niet zomaar als geloofwaardig kan aangenomen worden

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- artikelen 48/3 tot 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- artikelen 3 en 8 van het EVRM;
- artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn;
- artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- artikel 17 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- Het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster betoogt als volgt:

“1. IN HOOFDORDE: HET TOEKENNEN VAN HET VLUCHTELINGENSTATUUT KRACHTENS ARTIKEL 48/3 VAN DE VREEMDELINGENWET

1.1. De argumenten van de bestreden beslissing

In huidig paragraaf worden de argumenten van de bestreden beslissing één voor één ontkracht en zal worden aangetoond dat de motivatie gehandhaafd door tegenpartij de vereisten van artikelen 62 van de Vreemdelingenwet, artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en de beginsels van goede administratie, nauwkeurigheid en zorgvuldigheid niet ontmoeten.

Gelet op het feit dat de raadsman van verzoekster niet tijdig een kopie van de notities van het tweede onderhoud georganiseerd op 4 juni 2024 heeft ontvangen, zullen hieronder de eigen notities van de aanwezige raadsman worden geciteerd.

- Verklaringen betreffende de zakat

Om te beginnen stelt tegenpartij dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over het al dan niet betalen van zakat aan Al Shabaab. Tegenpartij is niet ernstig in haar kritiek. De onderhouden bij de DVZ verlopen in ijtempo en verzoekers worden herhaaldelijk onderbroken met de mededeling dat zij over voldoende tijd zullen beschikken bij het volgend -lees CGVS gehoor- om alle details uit de doeken te doen en de nodige uitleg te verschaffen. De beknopte weergave van de problemen zijn dan ook voor verschillende interpretaties vatbaar, zeker aangezien zich vaak misverstanden voordoen. Verzoekster bedoelde tijdens haar klein onderhoud dat haar echtgenoot tijdens de periode van de droogte in 2017-2018 steeds weigerde zakat te betalen. Verzoekster is steeds consistent geweest tijdens haar grote onderhouden over dit element en heeft telkens verklaard dat haar echtgenoot vroeger wél zakat betaalde:”

[verwijzing notities persoonlijk onderhoud]

“Bovendien herinnert verzoekster verwerende partij eraan dat zij meer duidelijkheid over deze vermeende tegenstrijdigheid had kunnen vragen tijdens de twee grote onderhouden. Immers, artikel 17 van het KB tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003 luidt als volgt:

Artikel 17, § 1, benadrukt het belang van het verslag opgemaakt tijdens het gehoor. Om onduidelijkheden te vermijden moeten de vragen gesteld door de ambtenaar en de door de asielzoekers gegeven antwoorden duidelijk van elkaar worden onderscheiden. Volgens artikel 17, § 2, moet de ambtenaar de asielzoeker confronteren met eventuele tegenstrijdigheden tussen enerzijds de tijdens het gehoor afgelegde verklaringen en anderzijds de op de Dienst Vreemdelingenzaken of in zijn dringend beroep afgelegde verklaringen. Die confrontatie biedt de asielzoeker de mogelijkheid te reageren op de vaststelling van eventuele tegenstrijdigheden en biedt de ambtenaar de mogelijkheid gemakkelijker na te gaan of het werkelijk om een relevante en zwaarwichtige tegenstrijdigheid gaat. Dit artikel legt de ambtenaar in principe de verplichting op

om de asielzoeker te confronteren met eventuele tegenstrijdigheden die zich tijdens het gehoor zouden voordoen en niet met die welke later zouden kunnen opduiken. Het feit dat men de asielaanvrager met bepaalde tegenstrijdigheden moet confronteren betekent niet dat die laatste voor een nieuw gehoor moet worden opgeroepen. Dit artikel heeft ook niet tot gevolg dat een eventuele beslissing niet langer gebaseerd kan zijn op elementen of tegenstrijdigheden waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd. Het Commissariaat-generaal is een administratieve instantie, geen jurisdictie, en is om die reden niet verplicht de betrokken persoon te confronteren met de elementen waarop een eventuele beslissing gebaseerd is.

Tegenpartij heeft tot tweemaal toe de kans gekregen om deze stelling uit te klaren, maar zij werpt dit liever op om haar negatieve beslissing te kunnen staven. Dit getuigt absoluut niet van een zorgvuldig onderzoek en zij schendt hiermee artikel 17 van het KB tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003.

- Modus operandi van Al Shabaab

Vervolgens meent tegenpartij geen geloof te hechten aan de problemen van de echtgenoot van verzoekster met Al Shabaab.

Echter, verzoekster staat niet in voor de handelingen en gedragingen van Al Shabaab. Zij weet niet waarom de groepering drie jaar liet voorbij gaan alvorens actie te ondernemen tegen haar man en waarom zij kozen om een bomaanslag te plegen i.p.v. haar man te ontvoeren of aan te vallen in Kurtunwarey. Er kan trouwens van een terreurgroep als Al Shabaab bezwaarlijk worden verwacht dat zij op logische en beredeneerde wijze handelen. De modus operandi van de terreurgroep is veeleer gestoeld op willekeurigheid en ontbreekt dikwijls alle logica. Verzoekster kan hier niet verantwoordelijk worden gesteld en kan niet meer doen dan navertellen wat zij heeft meegemaakt.

- Verklaringen over bomaanslag

Voorts meent tegenpartij dat de verklaringen van verzoekster over de bomaanslag weinig overtuigend zijn. Verzoekster heeft uitgelegd dat zij bewusteloos was en zelf gewond geraakte door de bomaanslag. Meer nog, verzoekster heeft hierdoor een miskraam gehad, zware brandwonden opgelopen én haar eigen moeder verloren:"

[verwijzing notities persoonlijk onderhoud]

"Gelet op de staat van bewusteloosheid waarin verzoekster zich tijdens de aanval bevond, hoeft het niet te verbazen dat zij zich niet meer veel herinnert over wat er exact gebeurde en dat zij zich nog enkel herinnert dat zij haar kinderen hoorde alvorens haar echtgenoot het huis betrad en vervolgens een zeer luide knal hoorde.

Verzoekster heeft hierover een medisch attest voorgelegd, maar tegenpartij schuift deze simpelweg aan de kant omwille van het feit dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd -quod certe non. Immers, opnieuw merkt verzoekster op dat haar bondige uiteenzetting tijdens haar klein onderhoud bij de DVZ verkeerd wordt geïnterpreteerd door tegenpartij. Verzoekster verklaarde dat haar man na de bomaanslag is weggevlucht met de intentie om te vertellen dat haar man sindsdien spoorloos is en dus "weg". Dat verzoekster tijdens haar groot onderhoud verklaarde niets meer te hebben vernomen van haar man en dus niet weet of hij nog leeft, is dan ook niet tegenstrijdig, maar een aanvulling op haar eerdere verklaringen. Het argument van tegenpartij omtrent het medisch attest in combinatie met haar verklaringen gaat dan ook absoluut niet op en zij hecht onterecht weinig belang aan het medisch document ter ondersteuning van de opgelopen verwondingen van verzoekster.

- Reisroute

Tot slot twijfelt tegenpartij aan de reisroute van verzoekster. Zij vraagt zich af hoe verzoekster tot het vluchtelingenkamp Dabaab te Kenia is geraakt zonder tegengehouden te zijn door Al Shabaab leden van Jillib. Dit is opnieuw een absurd argument. Enerzijds stelt zij zelf van verzoekster geloofwaardige en realistische verklaringen heeft afgelegd over de reisweg"

[verwijzing bestreden beslissing]

"Anderzijds vindt tegenpartij het bizar dat de Al Shabaab leden van een andere regio niet ingelicht waren over verzoekster... Verzoekster heeft Somalië snel verlaten nadat Al Shabaab was langsgeweest om verzoekster te laten uithuwelijken met een van hun leden. De groepering had evident niet verwacht dat verzoekster plotsklaps het land zou kunnen verlaten en dus vraagt verzoekster zich af waarom Al Shabaab van haar regio de leden van een andere regio uitgebreid zouden inlichten over verzoekster. Ongeacht het uitgebreid netwerk

van Al Shabaab, is het weinig logisch dat de groepering over elk doelwit alle details zouden overmaken aan elkaar indien zij ervan overtuigd zijn dat het doelwit in Somalië zou blijven.

Gelet op al het voorgaande dringt zich een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht op. Tegenpartij heeft absoluut niet op correcte wijze onderzoek gevoerd naar het specifiek profiel van verzoekster en haar relaas noch haar motieven op een correcte interpretatie van de feitenbevinding gebaseerd.

1.2. Vrees als terugkerende, alleenstaande, vrouw

Hoe dan ook, meent verzoekster dat zij, ongeacht haar herkomst, een vrees koestert als alleenstaande vrouw. In het rapport van NANSEN van 2019 lezen wij :

« Les femmes célibataires déplacées, dépourvues de réseau et qui ont été victimes de mutilations génitales féminines sont exposées à un risque objectif de persécutions en Somalie. Elles appartiennent à un groupe social spécifique qui cumule un certain nombre de motifs de persécution. NANSEN renvoie à ce propos à la jurisprudence du Conseil du contentieux des étrangers (CCE, n° 8 259, 29 février 2008) qui considère que, même si les différents motifs de persécution pris séparément ne pèsent pas suffisamment lourd, ils peuvent – cumulativement – avoir pour effet que le bénéfice du doute doit prévaloir ». (p. 2).4

(Vrije vertaling : Ontheemde alleenstaande vrouwen zonder netwerk die het slachtoffer zijn geworden van vrouwelijke genitale verminking lopen een objectief risico op vervolging in Somalië. Ze behoren tot een specifieke sociale groep die een aantal redenen voor vervolging combineert. NANSEN verwijst in dit verband naar de jurisprudentie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (CCE, n° 8 259, 29 februari 2008) die van oordeel is dat, zelfs als de verschillende vervolgingsgronden afzonderlijk niet voldoende zwaar wegen, zij – cumulatief – hebben tot gevolg dat het voordeel van de twijfel prevaleert). « Amnesty International indique dans son rapport de 2018 que les femmes sans protection masculine, c'est-à-dire les femmes seules, courent un grand risque de subir des violences sexuelles généralisées » (p. 8). (Vrije vertaling : Amnesty International stelt in haar rapport uit 2018 dat vrouwen zonder mannelijke bescherming, d.w.z. alleenstaande vrouwen, een groot risico lopen op wijdverbreid seksueel geweld). « En outre, ce ne sont pas seulement les violences sexuelles directes qui représentent un grand risque : les femmes et, en particulier, les femmes seules qui ont été déplacées et n'ont pas de réseau (cf. infra) courent un risque sérieux d'être victimes d'exploitation sexuelle ou de la traite des êtres humains » (p. 9).

(Vrije vertaling : Bovendien is niet alleen direct seksueel geweld een groot risico: vrouwen en vooral alleenstaande vrouwen die ontheemd zijn en geen netwerk hebben (zie hieronder) lopen een groot risico slachtoffer te worden van seksuele uitbuiting of mensenhandel).

« En outre, ce ne sont pas seulement les violences sexuelles directes qui représentent un grand risque : les femmes et, en particulier, les femmes seules qui ont été déplacées et n'ont pas de réseau (cf. infra) courent un risque sérieux d'être victimes d'exploitation sexuelle ou de la traite des êtres humains » (p. 9). »

Vrije vertaling : Bovendien is niet alleen direct seksueel geweld een groot risico: vrouwen en vooral alleenstaande vrouwen die ontheemd zijn en geen netwerk hebben (zie hieronder) lopen een groot risico slachtoffer te worden van seksuele uitbuiting of mensenhandel).

Ook verzoekster heeft bijna geen sociaal netwerk meer in Somalië. Zij loopt, als alleenstaande vrouw, een groter risico om het slachtoffer te worden van vervolgingen in Somalië (seksuele uitbating, seksueel geweld, mensenhandel, enz.).

Zo meent NANSEN ook :

« Si les instances de l'asile ne sont pas en mesure de faire valoir qu'une femme qui est renvoyée en Somalie (...) dispose d'un réseau suffisamment étendu et de conditions d'accueil qui l'empêcheront de se retrouver dans une situation telle que celle des personnes déplacées à l'intérieur de la Somalie, il est donc établi que cette femme court un grave risque de persécution » (p. 14).

Vrije vertaling : Als de asielautoriteiten niet kunnen aantonen dat een vrouw die wordt teruggestuurd naar Somalië (...) een voldoende uitgebreid netwerk en opvangvoorzieningen heeft om te voorkomen dat zij in een situatie als die van ontheemden in Somalië terechtkomt, is het daarom vastgesteld dat deze vrouw een ernstig risico loopt op vervolging).

Verder dient er ook opgemerkt te worden dat de tegenpartij geen enkele vraag gesteld heeft aan verzoekster betreffende haar eventuele hervestigingmogelijkheden. De tegenpartij erkent nu wel dat verzoekster tot

2020 in Merca verbleven heeft, maar heeft de mogelijkheden tot hervestiging van de verzoekster niet in detail geanalyseerd.

1.3. Vrouwelijke genitale verminking

Betreffende het risico op vrouwelijke genitale verminking, lezen wij in het rapport van NANSEN :

« La mutilation génitale féminine (female genital mutilation en anglais) est considérée comme une violence inadmissible contre les femmes. Cela a été, entre autres, établi dans la Déclaration sur l'élimination de la violence à l'égard des femmes (résolution 48/104 de l'Assemblée générale des Nations unies). La Convention d'Istanbul stipule plus précisément que la violence liée au genre fait partie des motifs de persécution visés par la Convention sur les réfugiés. La mutilation génitale féminine est donc, selon le HCR, un motif de persécution au sens de la Convention sur les réfugiés » (p. 17à. (Vrije vertaling : Vrouwelijke genitale verminking wordt beschouwd als onaanvaardbaar geweld tegen vrouwen. Dit is onder meer vastgelegd in de Verklaring over de uitbanning van geweld tegen vrouwen (resolutie 48/104 van de Algemene Vergadering van de VN). Het Verdrag van Istanbul stelt specifiek dat gendergerelateerd geweld een van de gronden voor vervolging is die onder het Vluchtelingenverdrag vallen. Vrouwelijke genitale verminking is daarom volgens de UNHCR een reden voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag).

« Selon le HCR, il est erroné de supposer que les femmes qui ont déjà été excisées n'ont plus de crainte à avoir au sens de la Convention sur les réfugiés, car les conséquences d'une mutilation génitale persistent et ne se limitent pas à la mutilation elle-même :

« 13. FGM-related claims not only involve applicants facing an imminent threat of being subjected to the practice, but also women and girls who have already suffered from it. While in general a person who has experienced past persecution will be assumed to have a well-founded fear of future persecution, some decisionmakers have contested this notion in FGM-related claims, on the premise that FGM is a one-off act that cannot be repeated on the same girl or woman. The consequences of FGM do not stop with the initial procedure. The girl or woman is permanently mutilated and can suffer other severe longterm physical and mental consequences. In later life, she may be forced to undergo infibulation, defibulation or reinfibulation, for instance, upon marriage or at child birth. A girl or woman initially subjected to a relatively minor form of FGM can later undergo a more severe form of the procedure. FGM survivors also face significantly increased risks during child birth, including the possibility of losing the child during or immediately after birth. Studies indicate that these risks are greater the more extensive the type of FGM 14. The permanent and irreversible nature of FGM as described earlier, however, supports a finding that a woman or girl who has already undergone the practice before she seeks asylum, may still have a well-founded fear of future persecution. Depending on the individual circumstances of her case and the particular practices of her community, she may fear that she could be subjected to another form of FGM and/or suffer particularly serious long-term consequences of the initial procedure. In other words, there is no requirement that the future persecution feared should take an identical form to the one previously endured, as long as it can be linked to a Convention ground. 15. Furthermore, even if the mutilation is considered to be a one-off past experience, there may still be compelling reasons arising from that past persecution to grant the claimant refugee status. This may be the case where the persecution suffered is considered particularly atrocious, and the woman or girl is experiencing ongoing and traumatic psychological effects, rendering a return to the country of origin intolerable.

Le risque de persécutions continues en Somalie pour une femme déplacée célibataire sans réseau est particulièrement élevé. Nous l'avons vu, elle court un risque grave d'être victime de violences sexuelles, ce qui, compte tenu des mutilations physiques déjà subies, représente de grands risques pour sa santé physique et psychologique » (p. 18 – wij onderlijnen).

(Vrije vertaling : Volgens de UNHCR is het onjuist om aan te nemen dat vrouwen die al besneden zijn niet langer bang hoeven te zijn in de zin van het Vluchtelingenverdrag, aangezien de gevolgen van genitale verminking blijven bestaan en zich niet beperken tot verminking zelf:

13. VGV-gerelateerde claims betreffen niet alleen verzoekers die dreigen te worden onderworpen aan de praktijk, maar ook vrouwen en meisjes die er al last van hebben gehad. Hoewel in het algemeen wordt aangenomen dat een persoon die vervolging in het verleden heeft meegemaakt een gegronde angst heeft voor toekomstige vervolging, hebben sommige besluitvormers dit idee aangevochten in claims met betrekking tot VGV, met de veronderstelling dat VGV een eenmalige handeling is die niet kan worden herhaald op hetzelfde meisje of dezelfde vrouw. De gevolgen van VGV stoppen niet bij de initiële procedure. Het meisje of de vrouw is blijvend verminkt en kan op lange termijn andere ernstige lichamelijke en geestelijke gevolgen hebben. Op latere leeftijd kan ze gedwongen worden om infibulatie, defibulatie of herfibulatie te ondergaan, bijvoorbeeld bij het huwelijk of bij de geboorte van een kind. Een meisje of vrouw

die aanvankelijk een relatief kleine vorm van VGV heeft ondergaan, kan later een zwaardere vorm van de procedure ondergaan.

Overlevenden van VGV lopen ook aanzienlijk grotere risico's tijdens de geboorte van een kind, inclusief de mogelijkheid om het kind tijdens of onmiddellijk na de geboorte te verliezen. Studies tonen aan dat deze risico's groter zijn naarmate het type VGV . uitgebreider is 14. Het permanente en onomkeerbare karakter van VGV, zoals eerder beschreven, ondersteunt echter de bevinding dat een vrouw of meisje die de praktijk al heeft ondergaan voordat ze asiel aanvraagt, nog steeds een gegronde angst voor toekomstige vervolging kan hebben. Afhankelijk van de individuele omstandigheden van haar geval en de specifieke praktijken van haar gemeenschap, kan ze bang zijn dat ze het slachtoffer zal worden van een andere vorm van VGV en/of bijzonder ernstige langetermijnevolgen zal ondervinden van de initiële procedure. Met andere woorden, er is geen vereiste dat de gevreesde toekomstige vervolging een identieke vorm moet aannemen als de vervolging die eerder is ondergaan, zolang deze maar kan worden gekoppeld aan een verdragsgrond. 15. Bovendien, zelfs als de verminking wordt beschouwd als een eenmalige ervaring uit het verleden, kunnen er nog steeds dwingende redenen zijn die voortvloeien uit die vervolging in het verleden om de aanvrager de vluchtelingenstatus toe te kennen. Dit kan het geval zijn wanneer de vervolging als bijzonder afschuwelijk wordt beschouwd en de vrouw of het meisje aanhoudende en traumatische psychologische gevolgen ondervindt, waardoor een terugkeer naar het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Het risico van voortdurende vervolging in Somalië voor een alleenstaande ontheemde vrouw zonder netwerk is bijzonder hoog. Zoals we hebben gezien, loopt ze een ernstig risico om het slachtoffer te worden van seksueel geweld, wat, gezien de fysieke verminking die ze al heeft opgelopen, grote risico's inhoudt voor haar lichamelijke en psychische gezondheid).

Verzoekster benadrukt dat zij reeds het slachtoffer is geweest van een vrouwelijke genitale verminking, en dus reeds het slachtoffer is geweest van een vervolgingsdaad. Er dient dan ook rekening gehouden te worden met artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980 dat bepaalt dat : "Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegronde is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen". Dit artikel leidt tot een omkering van de bewijslast ten gunste van het slachtoffer van vrouwelijke genitale verminking. Echter, verzoekster meent dat zij, gelet op haar burgerlijke staat, maar ook gelet op het gebrek aan netwerk in Somalië, een heel groot risico loopt op één of verschillende nieuwe VGV.

Gelet op de omkering van de bewijslast, en het feit dat zij reeds een VGV heeft ondergaan, moet zij niet meer bewijzen welke specifieke personen zij vreest.

Verzoekster verwijst o.a. naar het arrest van Uw Raad nr. 213 146 van 29 november 2018 en nr. 197 025 van 21 december 2017.

Verder dient er ook opgemerkt te worden dat meisjes die geen infibulatie hebben ondergaan, het slachtoffer zijn van stigmatisering (zie rapport van NANSEN van 2020) :

"The practice of FGM must be viewed in the collectivist and patriarchal Somali society, where marriage is central to any individual's status and prosperity. A young woman's virginity is central at the time of marriage, and infibulation is in a traditional context viewed as a guarantee for virginity. A woman who engaged in pre-marital sexual intercourse, which is widely regarded as illegal in the Somali context, has a lesser chance of marrying under fortunate conditions. In a traditional context, where the family and the society expect the woman to have undergone infibulation, it would be suspicious if the woman did not undergo this type of FGM. In this context, if information or rumors on the woman's status is being spread in society, it affects the woman's reputation and thus her marriageability. It also affects the reputation of her family, and her sisters' marriageability. Thus, a woman's FGM status can directly or indirectly stigmatize her and her family." "(...) This understanding is interlinked with a social structure where biological paternity is important to secure patrilineal descent, which in turn is linked to lineage and clan as the guiding principles for overall social organisation (Boddy 1989; Talle 1993). The father's family is responsible for ensuring a girl's virginity and morality by closing her in infibulation at a young age. later, her husband's family has the right to open the infibulated scar to access her sexual and reproductive resources (Talle 1993)." "(...) Traditionally, only a girl with infibulation would be recognised as a virgin, a virtuous woman and a respectable member of society (Abdalla 1982; Boddy 1998; Gruenbaum 2006; Talle 1993). A woman without infibulation, in contrast, would be seen as lacking limits, self-control or respect. She would be seen as accessible to any man's sexual advances, with a 'large gaping hole'. She would be considered an immoral woman, and the fatherhood of her children could never be trusted. This situation could threaten a major basis of the social structure built on paternal clan affiliation (Helander 1987; Talle 1993). An 'open woman' would also be seen as dirty, ugly and smelly. For these reasons, a woman without infibulation would not be considered marriageable (Abdalla 1982; Johansen 2006a; Talle 1993)."5 (p. 3).

(Vrije vertaling : De praktijk van VGV moet worden gezien in de collectivistische en patriarchale Somalische samenleving, waar het huwelijk centraal staat in de status en welvaart van elk individu. De maagdelijkheid van een jonge vrouw staat centraal bij het huwelijk, en infibulatie wordt in een traditionele context gezien als een garantie voor maagdelijkheid. Een vrouw die voorhuwelijks geslachtsgemeenschap heeft gehad, wat in de Somalische context algemeen als illegaal wordt beschouwd, heeft een kleinere kans om onder gelukkige omstandigheden te trouwen. In een traditionele context, waar de familie en de samenleving verwachten dat de vrouw infibulatie heeft ondergaan, zou het verdacht zijn als de vrouw deze vorm van VGV niet zou ondergaan. In deze context, als informatie of geruchten over de status van de vrouw in de samenleving worden verspreid, heeft dit invloed op de reputatie van de vrouw en dus op haar huwbaarheid. Het beïnvloedt ook de reputatie van haar familie en de huwbaarheid van haar zussen. Zo kan de VGV-status van een vrouw haar en haar familie direct of indirect stigmatiseren.” “(...) Dit begrip is verbonden met een sociale structuur waar biologisch vaderschap belangrijk is om patrilineaire fatsoenlijkheid te verzekeren, wat op zijn beurt verbonden is met afkomst en clan als de leidende principes voor algemene sociale organisatie (Boddy 1989; Talle 1993). De familie van de vader is verantwoordelijk voor de maagdelijkheid en moraliteit van een meisje door haar op jonge leeftijd in infibulatie te sluiten. later heeft de familie van haar man het recht om het geïnfibuleerde litteken te openen om toegang te krijgen tot haar seksuele en reproductieve hulpbronnen (Talle 1993).” “(...) Traditioneel zou alleen een meisje met infibulatie worden erkend als een maagd, een deugdzame vrouw en een respectabel lid van de samenleving (Abdalla 1982; Boddy 1998; Gruenbaum 2006; Talle 1993). Een vrouw zonder infibulatie daarentegen zou worden gezien als iemand die geen grenzen, zelfbeheersing of respect heeft. Ze zou worden gezien als toegankelijk voor de seksuele avances van elke man, met een 'groot gapend gat'. Ze zou als een immorele vrouw worden beschouwd en het vaderschap van haar kinderen was nooit te vertrouwen. Deze situatie zou een bedreiging kunnen vormen voor een belangrijke basis van de sociale structuur die is gebaseerd op verwantschap met de clan van de vader (Helander 1987; Talle 1993). Een 'open vrouw' zou ook gezien worden als vies, lelijk en stinkend. Om deze redenen zou een vrouw zonder infibulatie niet als huwbaar worden beschouwd (Abdalla 1982; Johansen 2006a; Talle 1993)).

Verzoekster heeft “slechts” een VGV type 2 ondergaan, een geen infibulatie (of type 3). Zij zal dus gestigmatiseerd worden, gediscrimineerd worden, en zal ook een risico lopen op een “herziening” van haar VGV :

“il existe également un phénomène dit de “révision” des MGF, qui consiste en la réalisation d’une excision plus sévère que celle déjà pratiquée. Ces “révisions” interviennent à un âge plus tardif sur les jeunes filles, voire sur des adultes, avec ou sans leur consentement » 4 .

(Vrije vertaling : er is ook een fenomeen genaamd "revisie" van VGV, dat bestaat uit het uitvoeren van een zwaardere excisie dan die al wordt toegepast. Deze "revisies" treden op latere leeftijd op bij jonge meisjes, zelfs bij volwassenen, met of zonder hun toestemming)."

Verder wijst verzoekster op de samenwerkingsplicht en poneert ze dat haar het voordeel van de twijfel moet worden toegekend.

In ondergeschikte orde meent verzoekster in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming. Hierbij wijst verzoekster op de precare veiligheidssituatie in haar regio van herkomst.

3.1.2. In een aanvullende nota van 7 november 2025 brengt de commissaris-generaal de volgende bronnen ter kennis:

- het UNHCR-rapport, “*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*” van september 2022;
- het EUAA-rapport, “*Country Guidance: Somalia*” van oktober 2025;
- het EUAA-rapport, “*Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*” van mei 2025;
- het EUAA-rapport, “*Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments*” van 13 augustus 2025;
- de COI Focus “*Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)*” van Cedoca.

Tevens brengt de commissaris-generaal de volgende bronnen bij met betrekking tot VGV (vrouwelijke genitale verminking):

- de COI Focus “*Somalië - Vrouwelijke genitale verminking (VGV)*” van 20 februari 2025 (update) van Cedoca;
- LIFOS, Migrationsverket (Swedish Migration Agency), Country of Origin Information “*Somalia, Female Genital Mutilation (version 2.0)*” - Translation van 13 mei 2025.

De commissaris-generaal stelt dat verzoekster voor het CGVS zelf géén concrete vrees bij een terugkeer naar Somalië heeft aangehaald omwille van haar al ondergane VGV type II. Verzoekster is achtenveertig jaar oud, gehuwd en heeft kinderen.

Zij maakte géén melding van enig probleem in Somalië omwille van het feit dat zij type II is besneden en geen infibulatie heeft ondergaan. Uit voornoemde informatie blijkt overigens dat de meest ingrijpende vorm van VGV, infibulatie/type III, vervangen wordt door minder invasieve besnijdenisvormen en dat herbesnijdenis naar een ernstigere vorm geenszins veelvoorkomend is. In die omstandigheden dient dan ook te worden geconcludeerd dat er *in casu* goede redenen voorliggen in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De Raad acht de verklaringen van verzoekster inzake de door haar aangehaalde vervolging niet geloofwaardig.

Zo verklaart verzoekster dat haar man werd aangesproken teneinde *zakat* te betalen aan Al-Shabaab (notities persoonlijk onderhoud I, stuk 4, p. 12-13, 15). Gelet op de mogelijke gevolgen van het weigeren van een zulke betaling, besloot de echtgenoot van verzoekster in 2017 te vluchten. Hij liet gedurende drie jaar niets van hem horen (notities persoonlijk onderhoud I, stuk 4, p. 12, 16-17; notities persoonlijk onderhoud II, stuk 4, p. 9). Plots, zonder enige aankondiging en zonder een woord te zeggen, kwam de echtgenoot van verzoekster terug thuis. Op exact hetzelfde moment pleegde Al-Shabaab een bomaanslag op het huis van verzoekster (notities persoonlijk onderhoud I, stuk 4, p. 12, 16-17). Verzoekster stelt dat Al-Shabaab haar echtgenoot mogelijks opwachtte (notities persoonlijk onderhoud I, stuk 4, p. 18). De door verzoekster geschetste gang van zaken is op dit punt dermate ongeloofwaardig dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan haar asielrelaas. Het is niet aannemelijk dat Al-Shabaab dermate geïnteresseerd was in de echtgenoot van verzoekster, die enkel schuldig was aan het weigeren van *zakat* te betalen, dat ze hem drie jaar lang opwachtten buiten het huis van verzoekster. Anderzijds is het evenmin geloofwaardig dat Al-Shabaab toevallig een bomaanslag pleegde op het huis van verzoekster juist toen haar (jarenlange) vermiste echtgenoot een voet in huis zette. Verzoekster kon zelfs geen woord tegen haar echtgenoot zeggen vooraleer de bomaanslag werd gepleegd (notities persoonlijk onderhoud I, stuk 4, p. 16). Indien Al-Shabaab verder op de hoogte was van het doen en laten van de echtgenoot van verzoekster, in dergelijke mate dat ze exact wisten wanneer hij terug naar huis ging keren (na drie jaar), dan is het geheel onduidelijk waarom ze zo lang wachtten om de echtgenoot van verzoekster te vermoorden. Er is geen enkele denkbare piste die enigszins op geloofwaardige wijze de door verzoekster geschetste gang van zaken verklaart. Verzoekster is ook niet in staat om enige klaarheid te bieden. Ze kan immers niets zeggen over waar haar man gedurende drie jaar lang verbleef (notities persoonlijk onderhoud I, stuk 4, p. 16, 17). Nochtans zou men verwachten dat de vader van haar tien kinderen met haar contact zou opnemen. Ook na de aanslag bestaat er onduidelijkheid. Verzoekster kan zelf niet met zekerheid zeggen wat er met haar man gebeurde na de aanslag, enkel dat hij was verdwenen (notities persoonlijk onderhoud I, stuk 4, p. 12-13, 16-17). Over de aanslag zelf kan verzoekster ook weinig concreet zeggen. Hierbij verklaart ze dat ze meteen bewusteloos was (notities persoonlijk onderhoud I, stuk 4, p. 12, 16). De Raad merkt hierbij op dat verzoekster verklaarde tien kinderen te hebben, waardoor kan worden verwacht dat deze iets van informatie konden verschaffen over wat er die avond gebeurde (notities persoonlijk onderhoud I, stuk 4, p. 16). Hoe dan ook kan de Raad enkel vaststellen dat verzoekster wat de kern van haar relaas betreft niet in staat is om enige vorm van verduidelijking te verschaffen. Zulke vage verklaringen, gepaard met een premisse waaraan geen enkel geloof kan worden gehecht, doet de Raad besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekster haar asielrelaas.

De Raad merkt hierbij nog op dat verzoekster verklaarde dat ze werd aangesproken door Al-Shabaab nadat de aanslag plaatsvond. Ze wilden dat verzoekster trouwde met een lid van Al-Shabaab (notities persoonlijk onderhoud I, stuk 4, p. 17). Verzoekster stelt hierbij dat ze met haar wilden trouwen teneinde haar zonen te rekruteren (notities persoonlijk onderhoud I, stuk 4, p. 18). Verzoekster maakte echter verder geen enkel gewag van enige poging tot de rekrutering van haar kinderen nadat ze Somalië verliet. Uit haar verklaringen blijkt geenszins dat Al-Shabaab nog contact opnam met haar familieleden (CGVS-vragenlijst, stuk 7, vraag 5).

Verzoekster verklaarde tijdens het tweede persoonlijk onderhoud nochtans geregeld contact te hebben met haar kinderen (notities persoonlijk onderhoud II, stuk 4, p. 6). Dit strookt bezwaarlijk met verzoekster haar

verklaring dat: *“Zodra AS je viseert, gaan ze je nooit met rust laten.”* (notities persoonlijk onderhoud II, stuk 4, p. 13). Dat Al-Shabaab enkel contact zou opnemen met de personen met wie ze problemen hebben, is een ongefundeerde bewering waaraan geen waarde kan worden gehecht (CGVS-vragenlijst, stuk 7, vraag 5). Bovendien verklaarde verzoekster expliciet dat Al-Shabaab in haar kinderen waren geïnteresseerd, waardoor dan ook kan worden verwacht dat ze deze zouden contacteren teneinde hen te rekruteren.

De verklaringen van verzoekster overtuigen op geen enkel punt. Wat de door verzoekster neergelegde medische attesten betreft, benadrukt de Raad dat deze de ongeloofwaardige verklaringen van verzoekster niet kunnen remediëren. Immers, een medische vaststelling kan geen uitspraak doen over de precieze oorzaak van deze letsels, de plaats en het precieze tijdstip waarop deze opgelopen zijn, noch over de omstandigheden waarin deze letsels opgelopen zijn. De overig door verzoekster neergelegde documenten hebben geen betrekking op haar asielrelaas.

Verzoekster werd ook slachtoffer van vrouwelijke genitale verminking type II (hierna: VGV) in Somalië en heeft ter staving hiervan medische attesten bij het CGVS neergelegd. De Raad betreurt dat verzoekster aan dergelijke praktijk werd onderworpen. De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer *“daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld”* en *“daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard”*, in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid, a), en f), van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet.

De vraag is of er goede redenen aanwezig zijn om aan te nemen dat deze vervolging zich niet opnieuw zal voordoen.

Daarbij kan geen abstractie gemaakt worden van het feit dat verzoekster een negenenveertigjarige vrouw is die reeds gehuwd is geweest. Verzoekster maakt verder haar vrees op een gedwongen huwelijk bij terugkeer niet aannemelijk, waardoor evenmin kan worden aangenomen dat zij bij een terugkeer zou worden ge-infibuleerd in het licht van een gedwongen huwelijk.

Er blijkt geenszins sprake te zijn van systematische of gedwongen infibulatie bij een terugkeer naar Somalië (EUAA-rapport *“Somalia. Country Guidance”* van oktober 2025, p. 59-60). In deze dient de Raad vast te stellen dat een VGV type II niet onderhevig is aan een risico op herhaalde vervolging. Verder kan de Raad enkel vaststellen dat er geen concrete indicaties voorliggen dat verzoekster bij een terugkeer zou worden blootgesteld aan de meer verregaande vorm van VGV, zijnde een infibulatie, die een risico op re-infibulatie inhoudt.

Onder dergelijke omstandigheden kan de commissaris-generaal terecht besluiten en treedt de Raad dit besluit bij dat er *in casu* goede redenen bestaan in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij terugkeer naar Somalië niet opnieuw het slachtoffer zal worden van vrouwelijke genitale verminking.

De bestreden beslissing overweegt vervolgens op pertinente wijze dat verzoekster over een ondersteunend netwerk beschikt in Somalië:

“U ging op 9 juni 2023 bij de RvV in beroep tegen de beslissing van het CGVS dat er geen geloof kon gehecht worden aan uw recente herkomst uit Merca, Lower Shabelle. Ter staving van uw beroepsprocedure diende u verschillende documenten in (aanwezig in het administratief dossier) waarna de RvV de beslissing van het CGVS vernietigde en het dossier terugzond voor verder onderzoek. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd de stand van uw asielprocedure aan u meegedeeld ter verduidelijking waarna er u werd gevraagd of u nog weet welke documenten u aan de rechtbank had overgemaakt waarop u dit perfect kon meedelen, namelijk schooldiploma’s van uw kinderen, betalingsbewijzen van belastingen voor uw winkel en een attest van de rechtbank van Merca dat aantoont dat u in Merca bent geboren en daar steeds heeft verbleven tot aan uw vertrek (CGVS notities persoonlijk onderhoud d.d. 4 juni 2024 p 4 [verder NPO2]).

Gevraagd welke stappen u heeft gezet om deze documenten te verkrijgen, gaf u aan dat uw advocaat na de negatieve beslissing vroeg om bewijzen van uw herkomst uit Merca en deze documenten naar u werden toegestuurd. Dieper ingaand op het verkrijgen van deze documenten verklaarde u dat u eerst uw zus heeft gecontacteerd, dat uw zus naar de school is gegaan om de diploma’s van uw kinderen te verkrijgen, dat de documenten eerst via gmail werden verstuurd naar A., een buurjongen die benzine verkoopt te Merca, en hij deze dan later met de auto naar Hamer (een alternatieve naam voor Mogadishu nvdr.) heeft gebracht en hij deze documenten vanuit Mogadishu met de post werden opgestuurd (NPO2 p 4 en 5).

Bovenstaande indachtig dient vastgesteld dat u na 4 jaar verblijf in België nog steeds en zeer vlot kan beschikken over een sociaal netwerk in Merca die de mogelijkheid heeft om officiële documenten op korte termijn voor u te bemachtigen en deze originele stukken ook naar u op te sturen via postdiensten.

Bevraagd met wie u nog contact heeft in Somalië, verklaarde u dat u nog contact heeft met uw halfzus waar uw kinderen verblijven en met uw broers en zussen in de Verenigde Staten (NPO1 p 9). Bevraagd met wie u nog allemaal contact heeft in Merca met uitzondering van uw halfzus, gaf u aan wel contact te hebben met uw kinderen, kennissen, vrienden en verwanten (NPO2 p 5 en 6). Gevraagd waar u het met uw kennissen te Merca over had toen u de laatste keer contact had, stelde u dat ze u begroeten en vragen hoe het met u gaat, vragen wanneer de kinderen naar u kunnen komen en u vroegen naar uw zieke dochter (NPO2 p 6) waaruit blijkt dat deze contacten recent zijn. Het medisch rapport betreffende de hospitalisatie van uw dochter S. dat u overhandigde is immers gedateerd op 8 juli 2023 (zie administratief dossier).

U vermeldde in het eerste persoonlijk onderhoud dat u de leden van uw clan Murursade te Merca kent (NPO1 p 10). Toen u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u nog contact heeft met mensen van uw clan te Merca, verklaarde u dat u ze wel kent, maar geen reden heeft om ze te contacteren. U voegde uiterst verrassend toe dat ze enkel tussen komen als er een probleem is, maar u geen problemen heeft gekend waarbij hun tussenkomst nodig was (NPO2 p 7) waaruit logischerwijze afgeleid kan worden dat indien u wel problemen zou hebben gekend u beroep kon doen op hun tussenkomst. Bijgevolg mag er redelijkerwijze aangenomen worden dat u in een geval van terugkeer naar Merca beroep zou kunnen doen op uw clan Murursade te Merca in geval van problemen.

Dieper ingaand op uw familie in de VS gaf u aan dat u met hen contact heeft, dat ze geld sturen naar uw kinderen, dat ze uw dochter hielpen om in het ziekenhuis een operatie te ondergaan (NPO2 p 7) en dat uw zus (dewelke in de VS woont) u elke maand 100 dollar opstuurde om uw winkeltje financieel te ondersteunen (NPO2 p 9 en 10). Wat betreft de door u overhandigde belastingattesten verklaarde u dat u een kiosk had, gemaakt van golfplaten, dat u elke maand 6 dollar diende te betalen aan de belastingontvanger die langskwam, dat het bedrag steeds hetzelfde is, maar de wisselkoers van de dollar soms verandert en dat als je betaalt je een ticket krijgt als bewijs (NPO2 p 10 en 11).

Er dient hierbij vastgesteld dat u in Merca financieel ondersteund werd door uw familie in de VS om uw winkel uit te baten, dat u steevast uw maandelijks belasting van 6 dollar wist te betalen, dat u ook goed op de hoogte bent van de wisselende koerswaarde van de dollar en dus een zeker financiële intelligentie bezit en dat uw familie uw kinderen daar nog steeds financieel ondersteunt. Bijgevolg kan enkel vastgesteld worden dat u geen financiële problemen heeft gekend in Merca en u beroep kon doen op financiële ondersteuning door uw familie ook wanneer u reeds lange tijd Merca had verlaten.

Bovenstaande blijkt verder ook uit uw verklaringen aangaande de schoolattesten die u overhandigde aan de RvV. U verklaarde dat de schoolattesten gevraagd zijn geweest aan de directeur van de school en zijn afgeleverd, dat uw andere kinderen – volgens uw verklaringen heeft u in totaal 10 kinderen (DVZ verklaring d.d. 6 januari 2021 punt 16) – zowel naar de Koranschool als naar een privéschool gaan om Somalisch, wiskunde en Engels te leren, dat ze later naar een gewone school zullen worden gestuurd in een klas op maat van hun evaluaties. Gevraagd hoe u dat kon betalen, stelde u dat u in 2014 2 kinderen naar school had gestuurd en u korting kreeg bij de inschrijving van uw andere kinderen en u voor de 2 eerste 10 dollar betaalde, maar dit later gratis werd gezien een organisatie de lonen van de leerkrachten op zich nam (NPO2 p 12).

Er kan hierbij enkel vastgesteld worden dat u uw kinderen privaat onderwijs kon en kan aanbieden te Merca wat getuigt van financiële capaciteiten om uw kinderen naar school te sturen.

Bevraagd naar het medisch rapport gaf u aan dat het naar u werd opgestuurd, dat uw dochter een tumor heeft, dat ze nog steeds ziek is en medicatie neemt en tijdens de regels veel bloed verliest.

Gevraagd waarom uw dochter naar Mogadishu moet gaan om medische zorgen te krijgen, gaf u mee dat er in Merca geen medisch scantoestel aanwezig is. Gevraagd waar uw dochter toen verbleef, verklaarde u dat ze in Madino – een wijk van Mogadishu nvdr. – verbleef bij de dochter van een buurvrouw uit Merca die op heden in Mogadishu woont en uw dochter na de medische checkup werd teruggebracht naar Merca (NPO2 p 13).

Er kan enkel vastgesteld worden dat uw dochter in Merca in de mogelijkheid is om zonder problemen naar Mogadishu te gaan om een medisch onderzoek te ondergaan, daarbij de mogelijkheid heeft om bij familieleden van uw buurvrouw te Merca te overnachten en zonder problemen terug te keren wat wijst op voldoende toegang tot medische zorgen in een Somalische context.

Er mag daarbij redelijkerwijze van uitgegaan worden dat indien u zou moeten terugkeren naar Merca u ook toegang heeft tot deze vorm van medische zorgen.

Rekening houdend met bovenstaande vaststellingen kan enkel vastgesteld worden dat u tot op heden over een stabiel en ondersteunend sociaal netwerk beschikt te Merca waarbij u toegang heeft tot medisch zorg, financiële ondersteuning en onderwijs voor uw kinderen.”

Het voorgaande, gepaard met het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster aangehaalde vervolging en bijgevolg ook niet aan de verdwijning van haar echtgenoot, doet besluiten dat verzoekster geenszins kan worden beschouwd als een alleenstaande vrouw zonder ondersteunend netwerk.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, motiveert de Raad als volgt.

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/ type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/ euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf), de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten.

Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians(20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against

civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontploffte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.”

Ook in het licht van de meer recente informatie van EUAA (“Somalia Security Situation” van mei 2025 en “COI Query Somalia Major political, security, and humanitarian developments” van augustus 2025) en de richtlijnen van EUAA van oktober 2025 (p. 77 e.v. en 91-92 over Middle Shabelle), blijft deze beoordeling overeind. De informatie van de COI Focus “Somalië. Veiligheidssituatie” van Cedoca van maart 2025 doet evenmin anders oordelen.

Gelet op de eerder gedane vaststelling inzake het netwerk van verzoekster, en het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekster haar problematiek met Al-Shabaab (en bijgevolg ook niet aan het verdwijnen van haar man), kan verzoekster niet worden gevolgd dat ze een alleenstaande vrouw is met een bijzonder kwetsbaar profiel die een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de zin van 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De door verzoekster aangehaalde landeninformatie werpt geen ander licht op de voorgaande beoordeling.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP